

Warszawa, dnia 8 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 815/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Zenon Stankiewicz

SR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik

4 przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 8 listopada 2021 r.

5 sprawy Ł. S., syna D. i E., ur. (...) w W.

6 skazanego wyrokiem łącznym

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 19 listopada 2020 r. sygn. akt IV K 753/19

1. zmienia zaskarżony wyrok:

- w punkcie 1 w ten sposób, że na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego oprócz wyroków opisanych w punktach I, II, III komparycji zaskarżonego wyroku dodatkowo w punktach VI i VII obejmujące kary już odbyte w sprawach II K 254/16 i III K 227/18;

- w punkcie 2 w ten sposób, że na podstawie art. 568a k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 § 1 k.k. łączy kary ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami w sprawach opisanych w pkt IV, V i VIII oraz kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach IX, X, XI, XII, XIII i wymierza w ich miejsce skazanemu Ł. S. jedną karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy pozbawienia wolności:

– ze sprawy opisanej w pkt IV: od godz. 00:20 w dniu 24/06/2017r. do godz. 12:55 w dniu 24/06/2017r., czyli w wymiarze 1 (jednego) dnia,

– ze sprawy opisanej w pkt V: od godz. 20:30 w dniu 18/03/2017r. do godz. 12:15 w dniu 19/03/2017r., czyli w wymiarze 1 (jednego) dnia,

– ze sprawy opisanej w pkt VIII: od godz. 17:25 w dniu 03/02/2017r. do godz. 13:30 w dniu 04/02/2017r., czyli w wymiarze 1 (jednego) dnia,

– ze sprawy opisanej w pkt 9 od dnia 27 września 2021r. do dnia 8 listopada 2021r.

– ze sprawy opisanej w pkt XIII: od godz. 19:40 w dniu 25/09/2017r. do godz. 16:30 w dniu 27/09/2017r. czyli w wymiarze 2 (dwóch) dni,

3. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

4. zwalnia skazanego od uiszczenia wydatków w sprawie, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

5. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie na rzecz r.pr. A. S. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w drugiej instancji oraz podatek od towarów i usług.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Zenon Stankiewicz SSR (del.) Tomasz Morycz

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 815/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 19 listopada 2020 r. sygn. IV K 753/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	Zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1	Ł. S.	Skazany był wielokrotnie karany .	Karta Karno	279-283

2.1.2	Ł. S.	Skazany nie osiąga dochodów, które pozwoliłyby mu pokryć wydatki Skarbu państwa.	e-P.	269
2.1.3	Ł. S.	Zachowanie skazanego podczas odbywania kary pozbawienia wolności oceniane zostało jako dobre.	opinia	270-276
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1. 2.1.2. 2.1.3.	Karta Karna Epuap Opinia o skazanym	Dowody o charakterze obiektywnym, oparte na informacjach, którymi dysponują wystawcy dokumentów. Niekwestionowane przez skazanego.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>-rażąca niewspółmierność kary orzeczonej w wymiarze 13 lat pozbawienia wolności, która nie uwzględnia występujących w sprawie związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami oraz zachowania skazanego po popełnieniu przestępstw, co powinno mieć decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej i uzasadniać</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	jej orzeczenie na zasadzie absorpcji.		
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut jest częściowo zasadny.</p> <p>Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku wykazała, że sąd I instancji, w niewystarczającym stopniu uwzględnił związek przedmiotowy – podmiotowy pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami a także nie uwzględnił postępów w resocjalizacji skazanego. Na wstępie należy wskazać, że kary orzeczone prawomocnymi wyrokami w sprawach Sądu Rejonowego Warszawy Śródmieścia w Warszawie sygn. II K 254/16 (dnia 1.05.2021r.) i Sądu Rejonowego dla Warszawy</p>			

Pragi- Północ w
Warszawie sygn.
III K 227/18
(27.09.2021r.)
zostały przez
skazanego odbyte
do czasu wydania
wyroku przez
sąd odwoławczy
(8.11.2021r.), co
skutkowało
umorzeniem
postępowania o
wydanie wyroku
łącznego w tym
zakresie na
podstawie art. 572
k.p.k. Zgodnie z
art. 85 § 1 i 2 k.k. w
brzmieniu sprzed
dnia 24 czerwca
2020r. można
łączyć węzłem
kary łącznej
jedynie kary
podlegające
wykonaniu a
nie już obyte.
Takie też jest
ugruntowane
stanowisko Sądu
Najwyższego-
vide wyrok z dnia
7 maja 2020 r.
I KK 108/19,
który zawiera
tezę: „Zgodnie
z art. 85 §
2 k.k. podstawą
orzeczenia kary
łącznej są
wymierzone i
podlegające
wykonaniu (z
zastrzeżeniem art.
89 k.k.), w całości
lub w części kary
lub kary łączne za
przestępstwa, za
które wymierzono

kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Wymogów powyższego przepisu nie spełnia kara, której wykonanie zostało w całości zakończone”. Ta okoliczność zdecydowała o konieczności umorzenia postępowania we wskazanym zakresie. Sąd odwoławczy zastosował art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 24 czerwca 2020r. gdyż tego dnia weszła w życie ustawa z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19. Zgodnie z art. 81 ust. 1 tej ustawy przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu sprzed wejścia w życie tej ustawy dotyczące

orzekania kary łącznej, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Należy stwierdzić, że wszystkie orzeczone wobec skazanego kary stały się prawomocne przed dniem wejścia w życie tej ustawy tj. przed dniem 24 czerwca 2020r. Tak więc art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 24 czerwca 2020r. znalazł zastosowanie w niniejszej sprawie.

Przy ustalaniu granic kary łącznej należało uwzględnić wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 kwietnia 2019 r. sygn. akt K 14/17. Trybunał Konstytucyjny uznał art. 86 § 4 k.k. za niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim różnicuje sytuację osób, wobec których zastosowanie miała już wcześniej instytucja kary łącznej, od osób, co do których ta

instytucja zastosowania nie miała, w ten sposób, że umożliwia w stosunku do tej pierwszej kategorii osób podwyższenie dolnej granicy kary łącznej, a także orzeczenie kary rodzajowo surowszej, tj. kary 25 lat pozbawienia wolności. Tak więc, granice kary łącznej kształtują się od 3 lat pozbawienia wolności (wysokość jednostkowej kary najsurowszej) do sumy kar jednostkowych, czyli do 17 lat i 11 miesięcy. Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt P 20/17, uznał art. 87 § 1 k.k. za niezgodny z art. 45 ust. 1 i art. 175 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim nakłada na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności. Tak więc, nie można zgodzić się z sądem I instancji, że połączenie węzłem kary łącznej orzeczonych prawomocnie kar

ograniczenia wolności i pozbawienia wolności było obowiązkowe. Jednak należy wskazać, iż za objęciem tych kar węzłem kary łącznej przemawia fakt upływu długiego czasu pomiędzy ich orzeczeniem, a przewidywanym wykonaniem z uwagi na długotrwałe kary pozbawienia wolności. Wykonanie kar ograniczenia wolności po upływie kilku lat od ich orzeczenia nie spełniłoby celów karania. Należało także w większym zakresie, niż uczynił to sąd I instancji uwzględnić związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnionymi przez skazanego pozostających w realnym zbiegu. Ustalając ten związek trzeba zauważyć, że wszystkie przestępstwa skazany popełnił w okresie od 2016 roku do 2018 roku, czyli przez okres 2 lat, w odstępach kilku miesięcznych. W

tym czasie popełnił
16 jednostkowych
przestępstw.

Podkreślenia
wymaga fakt, że
wszystkie
przestępstwa
skierowane były
przeciwko mieniu,
jednak zostały
popełnione w różny
sposób. Wśród nich
są cztery
przestępstwa
kradzieży,
jedenaście kradzieży
z włamaniem oraz
jeden rozbój.

Pomiędzy
popełnionymi
przestępstwami
zachodzi więc
związek
przedmiotowo –
podmiotowy, gdyż
należą one do
jednej grupy i
zostały popełnione
w bliskim odstępie
czasowym. Jednakże
związek ten nie jest
bardzo bliski ze
względu na różne
sposoby popełnienia
tych przestępstw.
Można wyodrębnić
w tej grupie
przestępstwa od
rozboju, kradzieży
z włamaniem do
kradzieży zwykłych.
Im ściślejszy jest
związek
przedmiotowo
podmiotowy, tym
bardziej rozważyć
należy możliwość
zastosowania
absorpcji czy
asperacji, przy

założeniu, że pełna absorpcja bądź kumulacja winny mieć - co do zasady - charakter wyjątkowy (zob.m.in. IV KK 426/20 Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2021 LEX nr 3182899, V. Konarska - Wrzosek (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. III - LEX, teza 5 do art. 85a). Brak bardzo bliskiego związku przedmiotowo - podmiotowego pomiędzy popełnionymi przestępstwami stoi na przeszkodzie zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej wobec skazanego. Metoda asperacji, którą należy zastosować w niniejszej sprawie łączy w sobie elementy reguł: absorpcji i kumulacji. Jest to metoda, którą pozwala na dostrzeżenie pozytywnych aspektów resocjalizacji wynikających z opinii o zachowaniu skazanego w okresie odbywania kary oraz uwzględnia związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy popełnionymi

przestępstwami. Z drugiej strony metoda to zapobieganie nieuzasadnionemu premiowaniu sprawcy popełniającego wiele przestępstw, do czego prowadzi zasada absorpcji oznaczająca w istocie wymierzenie kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych. (zob. P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Część II. Komentarz do art. 53-116, wyd. V, red. W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2016, art. 86).

Z aktualnej opinii o skazanym wynika, że przestrzega on regulaminu. Nie stwarza problemów natury wychowawczej. Nie jest związany z podkulturą przestępczą. Nie używano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie zostały odnotowane zachowania autoagresywne. Odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania. Zadania wynikające

z programu realizuje właściwie. Jest zatrudniony nieodpłatnie w hali produkcyjnej mieszczącej się na terenie jednostki. Właściwie wykonuje swoje obowiązki. Nie wypowiada się na temat przeszłości. Nie łoży na utrzymanie rodziny. Deklaruje uiszczenie należności po opuszczeniu zakładu karnego. U skazanego stwierdzono uzależnienie mieszane od substancji psychoaktywnych. Ma wyznaczony termin terapii w Zakładzie Karnym w B.. Był 17 x nagradzany, raz karany dyscyplinarnie. Ogólne zachowanie ocenione zostało jako dobre. Treść opinii o skazanym przemawia więc za korzystniejszym niż uczynił to sąd I instancji ukształtowaniem kary łącznej. Uwzględniają relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, które prowadzą się do łączącego je bliskiego związku przedmiotowo-

<p>podmiotowego oraz dane z opinii o skazanym sąd odwoławczy wymierzył skazanemu karę łączną 10 lat pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara łączna zawiera w sobie całościową ocenę przestępczej działalności skazanego i miarkuje zastosowaną wobec niego represję karną przy uwzględnieniu celów kary wskazanych w art. 85a k.k. czyli celów zapobiegawczych i wychowawczych oraz kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>-o zmianę punktu 2 zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary łącznej i wymierzenie jej przy zastosowaniu zasady absorpcji w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo
niezasadny.

Wniosek jest
częściowo zasadny.

Wniosek został uznany za zasadny w części dotyczącej konieczności złagodzenia wymierzonej skazanemu kary. Jednak nie został uwzględniony co do proponowanej przez obrońcę wysokości kary łącznej. Złagodzeniu kary łącznej do wysokości wskazanej przez obrońcę sprzeciwia się duża ilość przestępstw popełnionych przez skazanego. Skazany na przestrzeni dwóch lat popełnił aż 16 przestępstw skierowanych przeciwko mieniu, w tym rozbój i kradzieże. Zgodnie z art. 85 a k.k. orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara łączna nie może

<p>premiować sprawców popełniających wiele przestępstw, lecz polega na całościowej ocenie działalności przestępczej skazanego.</p> <p>Uwzględniając wskazane cele karą odpowiednią jest kara 10 lat pozbawienia wolności. Jest to kara niższa niż orzeczona przez sąd I instancji bowiem uwzględnia bliski związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy popełnionymi przestępstwami i postępy w resocjalizacji skazanego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>Zakończenie obywatela kary orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego Warszawy Śródmieścia w Warszawie sygn. II K 254/16 (pkt. VI, dnia 1.05.2021r.) i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie sygn. III K 227/18</p>	

	(pkt. VII, dnia 27.09.2021r.)	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
Zgodnie z informacją zawartą na karcie 270 v akt sprawy kary orzeczone wskazanymi wyrokami zostały odbyte zanim zapadł wyrok sądu odwoławczego. Zgodnie z art. 572 k.p.k. należało w tym zakresie umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego. Sąd odwoławczy powołuje się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2020 r. I KK 108/19, który zawiera tezę: „Zgodnie z art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k.k.), w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, za które wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Wymogów powyższego przepisu nie spełnia		

kara, której wykonanie zostało w całości zakończone”.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
1. zakres połączenia; 2. częściowe umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego; 3. wysokość kary łącznej;		
Zwięźle o powodach zmiany		
Ad. 1 i 2		

<p>Zakres nowego połączenia konieczność częściowego umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego wynikająca z odbycia przez skazanego kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach VI i VII komparacji zaskarżonego wyroku.</p> <p>Ad.3.</p> <p>Złagodzenie wymiaru kary łącznej wynikało z uwzględnienia bliskiego związku przedmiotowo – podmiotowego pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami oraz potrzebą uwzględnienia pozytywnej opinii o skazanym, wskazującej po postępy w resocjalizacji.</p>	
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i</p>	

podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Zaliczenie okresów obytej kary wynika z danych zawartych na karcie 270-271.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił skazanego od uiszczenia wydatków w sprawie, które przejęte zostały na rachunek Skarbu Państwa. Skazany przebywa w zakładzie karnym, pracuje nieodpłatnie, nie jest w stanie ponieść kosztów.	
5.	O kosztach obrony z urzędu sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z	

	dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1715)
7. PODPIS	

Załącznik 1

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana